

“ ညာချင်းယုတ်ခွယ် နမ်းရေခွယ် ”

(၁)

“ ဖီ . . ဖီ . . . ”

အိမ်ရှေ့မှ ကားယွန်းသံ ပေါ်လာသည်။ မှန်ရိပ်တွင်
ပေါ်လာတော့ သူမ၏ မျက်နှာကို တစ်မျက်ကြည့်လိုက်သည်။
ပြီးတော့ အဝတ်လဲရန်တိရိစ္ဆာန်သို့ထ၍လာသည်။

“ နီနီ . . အဝတ်လဲနေတာ ကြာလှပြီ . . ”

အန်ကယ်၏ အသံကရှေ့ခန်းမှ ပေါ်လာသည်။
ပြီး၍ နင်းသံကိုကြားရသည်။

အန်ကယ်ဆိုတာက နီနီပထွေး . . အသက်က (၃၀)
လောက်သာရှိသေးသည်။ နီနီ မေမေက (၄၀)ထဲရောက်
နေပြီး သူမ၏ ယောက်ျား နီနီ၏ပထွေး ကိုတင်အောင်ကို
နီနီက အန်ကယ်ဟုခေါ်ရန် မေမေက သင်ထားသည်။ နီနီ၏
အသက်က (၂၀)ကျော် (၂၁)နှစ်ထဲ ရောက်နေချေပြီ။ မေမေ
နှင့်ကိုတင်အောင်တို့ယူလိုက်ကြသည်က ဘာမျှမကြာသေး။
လေး ဝါးလလောက်သာရှိသေးသည်။ မေမေဆုံးသွားသည်က
(၅)နှစ် မျှရှိပြီဖြစ်သည်။ မေမေနောက်တိမ်ထောင့်
ပြတော့မည်ဆိုတော့ အသက်(၄၀)ထဲရောက်နေပေမဲ့ နှုတ်
လှပဆဲ မေမေကို နီနီ အရမ်းသမ္ပောသည်။ မျက်စည်လည်
ရွဲနှင့် ထပ်ပြီးစဉ်းစားဖို့ တောင်းပန်ခဲ့ရသည်။ နီနီက တားတော့

မတားခဲ့ပါ။

အသက် (၂၁)ဆိုတော့လဲ လောကအကြောင်း
ကောင်း ကောင်းကြီးမဟုတ်ပေမဲ့လည်း သိသင့်သလောက်
သိ တားသည်။ မေမေက ငယ်ရွယ်နေလျှင် ဖြစ်၍
ကျွန်းကန်စွမ်း နှလုံးလေတော့ နီနီကိုယ်ချင်းစာမိပါသည်။
မေမေကို မတား ခဲ့ပါ . . ။

ဒါပေမဲ့ ကိုတင်အောင်က မေမေအဖို့နဲ့ဖြင့် သူမအ
ပေါ်စပ်တည်တည်ကြီး ဆက်စပ်တာကို နီနီက မကြိုက်။ ဒီအိမ်
တွင် လူကများများတေးတေးရှိတာမဟုတ်။ မေမေတို့လင်မယား
ရယ် . . နီနီရယ် . . နီနီနဲ့ သက်တူရွယ်တူ လောက်ပင် ရှိ
မည့် မောင်မောင်ဆိုလော့ ချိုတာကောင်လေးရယ် . .
ဒါ လေးဘဲရှိသည်။ သာသံပြောပြော နီနီကတော့ ရင်းရင်း
နှီးနှီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ရှိစေချင်တာတော့ အမှန်ပင်
ဖြစ်သည်။

တင်အောင်က ဖြူဖြူချောချော လူရည်သန့်ဖြစ်ကာ
အရပ်မြင့်မြင့်ဖြင့် တောင့်တောင့်တင်းတင်းလည်းရှိသည်။ မိန်း
မလေးတွေစိတ်ကူးယဉ်ချင်သည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့မှနင်း၍ လျှောက်လာသော အနံ့ကယ်၏
မြေသံက နီနီ၏ အခန်းရှေ့တွင်ရပ်၍လွှားသည်။ နီနီသည်
မှန် ထဲကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည်။ ခပ်ဟဟအခန်းဘဲခါးဝ

သို့ ရောက်လာသည့် မောင်မောင်အချိန်ကို မှန်ထဲမှ တဆင့်မြင်ရသည်။ နီနီက မသိဟန်ဆောင်ပြီး အပေါ်အင်း ကျို ကို ချွတ် လိုက်သည်။

ဖြူဖွေပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ကို တံခါးဖက်သို့ပေးထားသည်။ တင်အောင်သည် ကြက်သေသေပြီး ငြိမ်ပြီးကြင်ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ကိုနီနီကမမြင်ဟု ထင်ပြီး တင်အောင်က ကြေနပ်ပြီးနှင့် ဟနေသော တံခါးကြားမှ အခန်းထဲသို့ အသာကြည့်လိုက်သည်။

နီနီသည် တင်အောင်၏ မျက်လုံးကို မှန်ထဲမှ မြင်၍ နေရသည်။ နီနီက သရာစီယာကြီးကို ချိတ်ဖြုတ်လိုက်သည်။ လျှော့ကျသွားသော သရာစီယာအောက်တွင် လုံးဝန်းမို့မောက် သော နို့နှစ်ခုကို တွေ့နေရသည်။

နီနီက သိရှိဆီသို့ တစ်ခါထ၍သွားပြန်သည်။ အိမ်လေး လှုပ်ရမ်းနေသော လုံးဝန်းသည့် နို့လုံးလုံးလေးများကို တင်အောင်သည် အသာလေးငေးကာ ကြည့်နေသည်။ နီနီသည် အဟွင်းခံဘောင်းဘီတိုလေးကို ယူကာ မှန်ရှေ့တွင် လာရပ်သည်။ ပြီးတော့ ထဘီကို အသာလေးလျှော့ချလိုက်သည်။

စွင့်ကားပြီး ပြည့်အိနေသော နီနီ၏ ဖင်သားကြီးနှစ်လုံးကို အံ့ဩစွာဖြင့် တင်အောင်မြင်ရသည်။ ရှည်သွယ်တော

ပေါင်တံ၊ သေးသွယ်သောခါးနှင့် ဖင်ကြားတစ်လျှောက် နီနီက
နိုင်လွန်သောင်းတီလေးကို ခြေထောက်မှ သွင်းလိုက်သည်။
ခါး အနည်းငယ်ကုန်းလိုက်၍ ဖင်ကြားမှ အမွှေးများဖြင့်
ဖုံးတုပ် နေသော နေရာလေးကို လှစ်ကနဲမြင်လိုက်ရသည်။
တင်အောင် ၏ ရင်မှာ တဆတ်ဆတ်တုန်၍လာရသည်။
လှလိုက်တဲ့ နီနီရယ်လေ...။

ပြီးမှ လျှော့တိလျှော့ချဲနှင့် ဖြစ်နေသော ဘရာစီယာ
လေးကို ကျန်သော တိုက်တုကိုပါ ဖြုတ်၍ သူမ၏ ရင်ဘတ်
စွာလိုက်သည်။ ကြီးမားသော နို့အုံကြီးနှစ်ခုနှင့် နို့သီးလေး
နှစ်ခု ကို ထင်ရှားစွာမြင်လိုက်ရသည်။ တင်အောင်မှာ နီနီ၏
အလှကို ထင်ရှားစွာမြင်လိုက်ရသည်။ တင်အောင်မှာ
နီနီအလှကို ရင်ဖို့စွာ ဝေးကြည့်နေသည်။ မြင်ကွင်းမှာ အချိန်
မကြာလှ။ ခဏလေး အတွင်းမှာပင် နီနီသည် သပြေနုရောင်
ဝမ်းဆက်ဖြင့် အလှကြီးလှနေ၏။ တင်အောင်က မသိအောင်
ခြေဖျက်ပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

တင်အောင်တစ်ယောက် ကားထဲရောက်သည်ထိ
ရင်ခွံသည်ကမရပ်နိုင်သေး။ နီနီ၏ အလှကား ပြည့်ပြီးသော
ရင် သားများ၊ လုံးကျပ်သော နို့သီးနှစ်ခု၊ ဖွံ့ဖြိုးလှသော
တင်သားအလှ များကို တင်အောင်တစ်ယောက် မြင်ယောင်
၍ နေမိသည်။ နီနီ ၏ အလှကြောင့် နှစ်လုံးသွေးရပ်မတတ်

ဖြစ်နေရသည်။

ထိုအခိုက်နီနီက ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်လာသည်။

“အန်ကယ် စောင့်နေတာ ကြာပြီလား”

အပြုံးတစ်ချက်ဖြင့် နီနီက မေးလိုက်သည်။ နီနီမှာ တင်အောင်၏အဖြစ်ကို ရိပ်မိသော်လည်း မသိဟန်ဆောင်နေသည်။

“မကြာသေးပါလှူနီနီ” လုံ့လိသော အသံကို သူက ထိန်း ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ကားစက်ကို နှိုးကာ မောင်း၍ ထွက်လာခဲ့ပါလေတော့သည်။

ဒီနေ့ သူငယ်ချင်းထံ သွားလို၍ လိုက်ပို့ပေးရန် မေမေ ကို နီနီက ပြောထားပြီးဖြစ်သည်။ မနက်ဇာမှ ခပ်စောစော သွားစရာကိစ္စကပေါ်လာသဖြင့် မေမေက ဖရိုင်းတာ မောင် မောင်ကိုခေါ်၍ ထွက်သွားသည်။

ကိုတင်အောင်က မကြာမီ ရုံးချိန်ရောက်လျှင် သွားရ မည်ဖြစ်၍ လမ်းကြုံသော နီနီကို တခါတည်းခေါ်၍ သွားရန် တင်အောင်အားမှာထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တွေ့မြင်ခဲ့ရသော နီနီ၏ စာလှများက မျက်စိထဲမှ မထွက်သည့်အပြင် နီနီကိုယ်တိုင်ကလဲ ကားထဲတွင် ပါလာသဖြင့် မှန်လေးထဲမှ နီနီကိုကြည့်လိုက် စောစောကပုံရိပ်လေးတွေကို ပြန်ပြီးစဉ်းစားလိုက်ဖြင့် တင်အောင်သည် ကားကို

သတိထား၍ ခပ်ဖြေးဖြေးပင် မောင်း၍ လာခဲ့လေတော့သည်။

xxxxxx

(၂)

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ပြည်ပသို့သွားမည်ဖြစ်၍ လိုက် ပို့ရန်အိမ်မှ စောစောပင် ဝေဝေသည်တွက်ခဲ့သည်။ ခပ်ပွန်းဖြစ်သူ တင်အောင်က မကြာမှီပျံ့သွားရတော့မည်ဖြစ်၍ လိုက်၍ မပို့နိုင်တော့ဘဲ မောင်မောင်ကိုသာ လေယာဉ် ကွင်း သို့လိုက်ပို့ခိုင်းခဲ့သည်။

သမီးနီနီကလဲ သူမ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူထံ သွားလို ကြောင်းမနေ့ထဲက ပြောထားသဖြင့် တင်အောင်သွားမည် ကုမ္ပဏီရုံးခန်းနှင့်က နီနီ၏ သူငယ်ချင်းအိမ်နှင့် လမ်းကြုံ၍ တင်အောင်အား နီနီကိုခေါ်သွားရန်မှာထားခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ် သူ တင်အောင်နှင့် သမီးဖြစ်သူ နီနီကို ဝေဝေက စိတ်ထဲတွင် သိပ်တော့ စိတ်မချပေ။ ဒါပေမဲ့လဲ အိမ်ကနေ (၁၀)မိနစ် လောက် မောင်းပါက မိနီ၏ သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ ရောက်မည် ဖြစ်၍ သူတို့အတူသွားသော အချိန်မှာ သိပ်မရှိလှ၍ ဝေဝေနဲ့နဲ့ တော့ စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

နီနီက ယခုတစ်နှစ်လောက်အတွင်းတွင် အရမ်းကို လှလာသည်။ ဝေဝေအမျိုးတုံးကထက်ပင် နီနီကပို၍ လှ ကြောင်း မိန်းမချင်းပို၍ သိသည်။ တင်အောင်သာ နီနီ၏

အလှတော့ကို ယစ်မှူးသွားလျှင် . . ဝေဝေတစ်ယောက်
ဆက်ပြီးမတွေးရဲ တော့ . . သမီးဖြစ်သူ ရေတိမ်တွင်
နှစ်ရမည့်အရေးထက် တင်အောင် ကို သူမနှမြောတွန့်တို
နေခြင်းက ပို၍ များနေကြောင်း သူမကိုယ် လဲ သူမသိသည်။

တင်အောင်နှင့် ဝေဝေနှင့်က အသက် (၁၀)နှစ်နီးပါး
ကွာသည်။ ဝေဝေပိုင်ကုမ္ပဏီတွင် တင်အောင်က ဝေဝေ အား
အထားရဆုံးတပည့်ရင်းတစ်ယောက်။ ပြီးတော့ ဝေဝေက
တိတ် တနိုးချစ်ခဲ့ရသူ။ တင်အောင်ကို ရေလာခြောင်းပေးခဲ့ပြီး
မုဆိုးမ ဖြစ်သူ ဝေဝေက ခပ်ရဲရဲပင် ဌတ်တိုးခဲ့တော့ တင်
အောင်က ဝေဝေနှင့်ညီပြီး လက်ထပ်ခဲ့ရသည်။ ချစ်သည်။
တင်အောင်ကို ဝေဝေသည် သူမထက်ဝယ်လွန်းသူမို့
လားတော့ မပြောတတ် အတော့ကိုချစ်သည်။

ဝေဝေတစ်ယောက် အတွေးတွေ ကောင်းနေဆဲမှာ
ပင် မော်တော်ကားကရပ်၍ သွားတော့မှ ဝေဝေတစ်ယောက်
အတွေးပြတ်သွားကာ ဘေးဘီကို ကြည့်မိသည်။

ကားရပ်ထားတာက ကတ္တရာလင်းမဟုတ်။ ပြီးတော့
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူရိပ်လူခြေလည်းမတွေ့သည့်ပြင်
ကားဘေး တွင် ခြုံကြီးတစ်ခြုံကလဲရှိနေသေးသည်။

နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ဝေဝေသည် မောင်မောင်ဖက်
ကို လှည့်၍ကြည့်သည်။ မောင်မောင်က ဝေဝေကို မျက်လုံး

ရှမ်း ဆိုင်ကာကြည့်လိုက်ပြီး ပြီးပြသည်။ ပြီးတော့ . .

“မမ အောက်ကို ခဏ ဆင်းကြရအောင် . .”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ . .”

ဝေဝေက ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်သည်။

“ဒီမှာလေ . .”

“ဤ . . .”

ဝေဝေတစ်ယောက် ဆတ်ကနဲ တုန်၍သွားသည်။
ဝေဝေ၏ ဘာဖြစ်လို့လဲဟူသော အမေးကို မောင်မောင်က
ဒီမှာလေဟု ဆိုကာ သူ့ခါးက ပုဆိုးကို ဆွဲချွတ်ပြလိုက်သည်။
-တွေ့လိုက်ရသည်က ယောက်ျား (၂)ယောက်ရုဇွတ်
သမီးပင် အပျိုကြီးမီးမီးဖြစ်နေပြီဖြစ်သော ဝေဝေပင်
ဆတ်ကနဲ တုန်သွားရသည်။

မောင်မောင်၏ လီးတန် ညိုညိုပဲပဲကြီးက မာတောင့်
၍ တောင်ဗတ်နေသည်။ အရှည်က(၈)လက်မ လောက်ပမ့်
မည်။ လုံးပတ်က ဝေဝေ၏လက်ကောက်ဝတ်လောက်ပမ့်
ရှိသည်။

ဆိုးသွားသော နီနီ၏ အဖေ၏လီးထက်လဲကြီးသည်
ယခု သူမ၏လင် တင်အောင်၏ လီးထက်လဲကြီးသည်။

ပြီးတော့ လီးတန်ကြီးက အကြောတွေ အပြိုင်းပြိုက်
ထနေကာ ဖစ်ကြီးမှာ ပြလန်၍နေသည်။ မောင်မောင်

အလက်က ရှိလှမှ သူမ၏ သမီးနီနီနှင့်တူတူလောက်ပင် ရှိမည်။

လီးတန်ကြီးကို မြင်လိုက်ရကယ်က ဝေဝေ၏ အကြည့်တွေက လီးတန်ကြီးဆီက မခွာတော့။ ငါ့ကို သိသော မောင် မောင်ကလဲ ခါးကိုကော့၍ပင် ပြထားသလို ပုဆိုးကိုလည်း အောက်သို့ ထပ်၍လျှော့ချလိုက်ပြန်သည်။

လီးတန်ကြီးစောတ်မှ ထူကြီးမှာ မဲနက်နေပြီး အရည် ပြားများလှိုင်းထကာ လုံးကပ်နေသည်။ ဝေဝေ၏ လက်သီး ဆုတ်လောက်ပင်ရှိမည်။ ဝေဝေသည် တံတွေး တချက်ကို ကြိတ် ၍ ဖျံ့ချလိုက်သည်။

ဒီအချိန်မှာတင် မောင်မောင်က ပြောလာပြန်သည်။

“ကျွန်တော် မမကို လိုးချင်နေတာ ကြာပါပြီ မမရယ် ဒီနေ့တော့ မငြင်းပါနဲ့တော့ ကျွန်တော်လီးတွေလဲ မမကိုကြည့်ပြ ကြည့်ပြီး အောင့်နေတာ အရမ်းပါတဲ လုပ်ပါမမရယ် . . . တခါ ထဲပါ . . . ကျွန်တော်လီးပါရစေ . . .”

“ဖျန်း . . .”

တယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိတူး ကျမလက်တဖက်က ပြောက်တက်သွားပြီး သူမကို တချက်လိုက်ပါတယ်။

ပါးပိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ မောင်မောင်က သူ့ပါးတစ်ဖက် ကို ပွတ်ပြီး ကျမကို ကြောင်ပြီးကြည့်နေချိန်မှာဘဲ ကျမရဲ့

အ ကြည့်က သူ့လီးတန်ကြီးဆီပြန်ပြီးရောက်သွားရ ပြန်
ပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ ဇိုးတွေက ဝေါကနဲရွာချလာတာ
ကြောင့် ကျမဟာ တဖက်ကို လှည့်ပြီး ကားအပြင်ကို
ကြည့်လိုက်မိတဲ့ အချိန်မှာဘဲ . . .

“ဧကနော် မမ မှန်တွေ ပိတ်ထားရအောင်”

ဆိုပြီး မောင်မောင်က ဝေဝေကို ကျော်ပြီး မှန်တွေကို
လှမ်းပိတ်သည်။ အဲဒီအခါမှာ မာတောင်ပြီး တဆယ်ဆယ်ဖြစ်
နေတဲ့ သူ့ရဲ့လီးတန်ကြီးက ကျမရဲ့ နို့ဖို့ကြီးတွေကို ယိယိမိမိ
ကြီးဝင်၍ ထိုးမိပါတော့တယ်။

ကျမ အသက်ရှူရမှာတောင် ခမုသွားရပါတယ်။

ဝေဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး။ ကြောင်နေမိတယ်။ ပြီး
တော့ ဝေမျက်လုံးတွေကို ပိတ်ချလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာဘဲ မောင်
မောင်က ဝေအပေါ်မှာတက်ခွသားပြီး ဝေကို အတင်းဘဲ ဖက်
ပြီး နမ်းနေပါတယ်။ ပြီးတော့ ဝေအင်းကျီကျယ်သီးတွေကိုလဲ
ဖြုတ်နေတယ်လေ။

ဝေခန္ဓာကိုယ်ထဲကအင်အားတွေကို မောင်မောင်လီး
တန်ကြီးက အဝေးကနေဆွဲထုတ်သွားသလား အောင်းမေ့ရ
တယ်။ ကျမရဲ့ တကိုယ်လုံးမှာ အားအင်ဆိုလို့ ဘာမျှမရှိတော့
သလောက်ဖြစ်ပြီး နုံးချိနေပါတယ်။

မောင်မောင်ဟာ ဝေခဲဘရာစီယာကို အပေါ်ကို ဆွဲ
လှန်လိုက်ပြီး နို့သီးလေးတွေကို သူ့လျှာနဲ့ ယက်လိုက် စို့လိုက်
လုပ်နေတယ်။ လက်တစ်ဖက်က လဲ ဝှေ့စောက်ဖုတ်လေးကို
ပွတ်လိုက် နို့ကပ်လိုက်နဲ့ လုပ်ပေးနေလိုက်တာ ကျမဖြင့်
စိတ်တွေ တောင် ကြွလာရပါတယ်။

ကျမလေ သူ့ကို မရဲတရဲ မျက်လုံးလေးဖွင့်ကြည့်
လိုက်မိတယ် . . ။

သူဟာ မက်မက်မောမောကြီးကိုကျမရဲ့ နို့ကြီးတွေ
ကို တလှည့်စီစို့ပေးနေရုံမကဘဲ လက်ကလဲ ကျမရဲ့ စောက်
ဖုတ်ကြီး ကို အားရပါးရ ပွတ်ပေးနေပါတယ်။

ကျမရဲ့ တကိုယ်လုံးဟာ တဖျင်းဖျင်းဖြစ်လာရုံတင်
မကဘဲ စောက်ခေါင်းထဲကလဲ 'မချိုးမရွံ့ဖြစ်လာပြီး ကာမ
မီးတွေ တောက်လောင်လာရပါတော့တယ်။ ပြီးတော့
ကျမဟာ အလိုးခံ လိုက်တော့လဲ တာဖြစ်သွားမှာမို့လို့လဲ
တွေးလိုက်မိပါတယ်။

မောင်မောင်ကတော့ ကျမရဲ့ နို့တံခမ်းတွေကို
စုပ်လိုက် နို့နှစ်လုံးကို စို့လိုက် စောက်ဖုတ်ထဲ လက်ညှိုးနဲ့
မွှေလိုက် လုပ် ရင်း အားမရသွားတင်ပါတယ်။

ဝှေ့ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲကို ခေါင်းသွင်းပြီး ဝှေ့
စောက် ဖုတ်လေးကို သူ့လျှာနွေးနွေးကြီးနဲ့ ယက်တော့တာ

ပါတဲ့ရှင်။

အမလေးလေး... ဝေဖြင့် ဒီလိုအရာသာမျိုး တခါ
မခံစားဘူးခဲပါတဲ့ရှင်။ ယားတာရော၊ ဘာရော စုံစော
ခံရ တော့တာပါတဲ့။ ယားလွန်းလို့ စောက်ပတ်ကို နှိုး
ပြန်တော့ သူလျှာကို ဝှေ့စောက်ခေါင်းထဲကို ထိုးသွင်းလိုက်
တယ်လေ။

စိတ်တင်းထားတဲ့ကြားက ဝှေ့ပေါင်တွေကို ကား
မိ လိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်က ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး
ဝှေ့ ပေါင်ကြားထဲ ခြသော်လှိုင် ဝင်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ သူ့လီးတန်ကြီးထိပ်က စောက်ပတ်ဝှေ့
ဟိုထိုး ဒီထိုးနဲ့ မဝင်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတဲ့အတွက် ကာမဆိတ်ခေ
တဟင်းဟင်းတက်နေရတဲ့ ကျမဟာ သူ့လီးကြီးကိုလက်ဝ
ဖက်က ကိုင်ပြီး လက်တလဲ ကျမရဲ့စောက်ပတ်ကိုဖြုတ်ကာ သွင်
ပေးလိုက်ရင်ပဲတချို့ချို့ တရွဲရွဲဖြစ်နေတဲ့ သူကလဲ လီးတ
ကြီးကို ဝှေ့ စောက်ပတ်ထဲ ဖိပြီး သွင်းလိုက်ပါတယ်။

"ဟ..."

ဝှေ့စောက်ပတ်ထဲ ပြည့်တင်းသွားတာပါတဲ့ရှင်။

တထစ်ချင်း တထစ်ချင်းဖိသွင်းနေစဉ်မှာဘဲ လီးကြ
က ကြီးလွန်းလို့ ဝေဖြင့် နာလွန်းတာကြောင့် အဲကိုတင်းတင်း
ကြိတ်ထားရပါတယ်။

“မမ ထိပ်နှာလားဟင် . .”

သူကတိုးတိုးလေး ကြိတ်မေးတယ်လေ။

“နှာတယ်ကွာ အရမ်းနာတာတဲ့”

“ကဲ . . ထ ကျွန်တော့်လီး မမ စောက်ပတ်ကြီးထဲ ဝင်နေတာကိုကြည့် . . တပါ မမရဲ့”

ဆွဲပြီးထူတယ် . . ။

ထုရား . . ထုရား . . ဒီလိုလီးမျိုး ကျမတစ်ပါး မမြင် ဘူးပါဘူး။ တကယ့်သစ်သား ခြပ်ကျည်ပွေ့ကြီး လောက်ပါတဲ့ ကျမရဲ့ စောက်ပတ်နဲ့ တွေ့သွားလို့လား တော့မသိဘူး မောင်မောင်ရဲ့လီးကြီးဟာ စောစောကထက် ပင်ပိုကြီးပြီး ပိုမာ နေပါတယ် . . ။

အကြောဖြိုင်းဖြိုင်း ထောင်ထနေတဲ့ ရောမလီး တန်ခဲမဲ ကြီးဟာ ကျမရဲ့ ရွမ်းစို ဖြူဖွေးနေတဲ့ စောက်ပတ်ထဲ မှာ တဝက် နီးပါးဝင်ပြီး တစ်လစ်ကြီးဖြစ်နေတာကို တွေ့မြင်လိုက်ရတယ် ဆိုရင်တဲ့ ကျမဟာ ကာမဇောတွေ ဟုန်းကနဲ ကြွလာပါ တော့တယ်။

“ကဲ . . လုပ်ချင်လဲ မြန်မြန်လုပ်ကွာ နွေခင်းကြောင် တောင် လမ်းလယ်ခေါင်မှာ အလိုဆဲရတာ ငါ့ဘဝမှာ ဒါပထမ ဆုံးတဲ့ . .”

လို့ပြောပစ်လိုက်တယ်။

နေကြီးအားထမ်းကာ ပြောလိုက်ရတဲ့ ကျမရဲ့စကား
လဲ ဆုံးရှော သူကပြန်တယ်လေ . အဟင်း သိလား . .
ပြီးတော့

"ကျွန်တော် . . ကျွန်တော် မြန်မြန်ပြီးစေချင်ရင်
ကျွန်တော့်လီးကို စုပ်ပေး.. " တဲ့

ကဲ သယ်လောက် အနိုင်ကျင့်တဲ့ ကောင်လေးလဲ
အိမ် မှာလဲ တစ်အောင် ကျမကို ပိုချစ်အောင် ကျမက
သူ့လီးကို စုပ် ပေးနေကျဆိုတော့ မဆန်းပါဘူး ဒါမှ လီးအား
ကောင်းတယ် ဆိုလားတဲ့ . . ။

ကျမစောက်ဖုတ်ထဲကို တဝက်နီးပါး ရောက်နေတဲ့
သူ့ရဲ့ ဧရာမလီးတန်ကြီးကို မောင်မောင်က ဆွဲပြီး
ထုတ်လိုက်ပါတယ်။ လီးကြီးလဲ စောက်ခေါင်းထဲက လွတ်လွတ်
ကျွတ်ကျွတ်ထွက် သွားရော ကျမရင်ထဲမှာ ဟာသွားလိုက်တာ
မပြောပါနဲ့တော့။

ပြီးတော့ ကျမပါးစပ်ရွှေ့ကို သူက သူ့လီးကြီးကို ထိုး
ပေးတယ်လေ။ ကျမရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေနဲ့ ဖေါင်းတင်းနေတဲ့
သူ့လီးတံကြီးထိပ်ဖူးကြီးနဲ့ ထိလို့ပေါ့ . . ။

ကျမဟာ မျက်လွှာလေးတွေပင့်ပြီး သူ့ကို မောကြည့်
လိုက်တယ်။ ရှက်စိတ် ဝမ်းနဲစိတ်တွေနဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ
ပါး ပြင်ပေါ်ကို စီးကျလာတယ်။ သူက အတင်းဘဲ ကျမ

ပါးစပ်ထဲကို သူ့လီးကြီးထိုးသွင်းလိုက်တယ် ပါးစပ်အပြည့် ပါသေး။

ကျမလဲ ဒေါမနသစ်တံလေးနဲ့ ကျမပါးစပ်ထဲကို ဝင်လာတဲ့ သူ့လီးစစ်ကြီးကို လျှာနဲ့ပတ်ပြီး ယက်ပေးလိုက်တယ် ဆိုရင်ဘဲ သူ့မျက်နှာဟာ ရှုံ့တွံပြီး တအအ တအအ ညည်းတယ် လေ . . ။

ပြီးတော့ ကျမလက်ကို ချုပ်ကိုင်ပြီး ခပ်မြန်မြန်စုပ်ခိုင်းတယ်။ ကျမလဲ မထူးဘူးပြီးရင် ပြီးရောဆိုပြီးမြန်မြန်လေး ခပ်သွက်သွက် စုပ်ပေးလိုက်တယ်။

ဒီတော့မှ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ မာန်ထနေတဲ့ လီးကြီးကို ကျမပါးစပ်ထဲက ပြွတ်ကနဲ ဆွဲထုတ်ပြီး ကျမအပေါ်တက်ခွကော ကျမရဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲကို တဖြေးဖြေးထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။

“အ . . အ . . အ . . အော . . အား . . အား . . နာ . . နာတယ် . . အမလေး . .”

ကျမလဲ မခံနိုင်လွန်းလို့ အသံခပ်ကျယ်ကျယ်ဘဲ အော် ပစ်လိုက်မိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ခဏအကြာမှာဘဲ ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက ဒေလဟောထွက်လာတဲ့ စောက်ရည်တွေကြောင့် လီးတန်ကြီးက ချောပြီး ရှော့ရှော့ရှူရှူဖြစ်ကာ တဆိုး

ဝင်သွားပါတော့တယ်။

ဒီမှာတင် မောင်မောင်က ကျမရဲ့ စောက်ခေါ်
ထဲကို သွေ့လီးတန်ကြီး တဆုံးဖိကပ်သွင်းထားလိုက်ပြီး ကျမ
နှိနှိ လုံးကို ကုန်းပြီး တလှည့်စီ အားကောင်းကောင်း
စို့ပေးနေ လိုက်တာ ကျမဖြင့် ကျောလေးပင် ကော့တက်လာ
တဲ့အထိပါ သဲရှင် . . ။

တော်တော်လေးကြာတော့ ကျမရဲ့ စောက်ခေါ်
တစ်ခုလုံးဟာ အထဲကနေ ရွစ်ရွစ်ဖြစ်လာပြီး ယားတက်လာ
တာ ကြောင့် အတော်သဲ အနေရ အထိုင်ရခက်လာပါတယ်။

ဒါကြောင့်ဘဲ ကျမရဲ့ခါးလေးဟာ ကော့ကနဲ
လိုက် ဖင်သားဖြူဖြူကြီးတွေကို လိမ့်ကနဲ လိမ့်ကနဲ လှုပ်လိုက်
အနေ ခက်စွာနဲ့ လုပ်ပေးမိနေပါတယ်။

ဒီမှာတင်ဘဲ မောင်မောင်က သူ့လီးကြီးကို စော
ခေါင်း ထဲကနေ တဝက်လောက် ဆွဲထုတ်ပြီး ညှပ်ညှပ်
သာသာလေးတစ်ချက်ခြင်းဆောင့်ပြီး လိုးပေးပါတယ်။

ကြီးလွန်းလှတဲ့ မောင်မောင်ရဲ့လီးတန်ကြီးက ကျမ
စောက်ပတ်နဲ့ မဆန့်မပြဲဖြစ်နေတာကြောင့် သူ့လီးတန်ကြီး
စောက်ပတ်ထဲကို ထိုးသွင်းလိုက်တိုင်း စောက်ပတ်ဝ ထိပ်
ကျမရဲ့ စောက်စေ့လေးဟာ လီးတန်ကြီးရဲ့ အဖိုကို ခံရ
စောက်ခေါင်းထဲကို ဆောင့်ဆောင့်ပြီး ဝင်သွားရတာကြောင့်

ကျမရဲ့ ကိုယ်လုံးတစ်ခုလုံးဟာ ဆတ်ဆတ်ခါနေရပါတယ်။

စောက်ခေါင်းထဲမှာ အိမ်မိလွန်းတာကြောင့်လဲ ကျမဟာ မချင့်မခဲဖြစ်ပြီး ကျမရဲ့ စောက်ပတ်နဲ့ သူ့လီးတန်ကြီးကို ဆွဲဆွဲပြီး ညစ်ဝေးလိုက်မိပါတယ်။

အရသာတွေလာပြီဖြစ်တဲ့ မောင်မောင်က 'သူ့လီးတန်ကြီးကို တဝက်မျှသာထုတ်ရင်း ထုတ်ရင်ဏာဘဲ ခပ်သွက်သွက်လေးကို လှီးလာပါတော့တယ်။

“ဖွတ်.. ဖြတ်.. ကျွီ.. ကျွီ.. အ.. အ.. ဟင်း.. ဟင်း..”

စောက်ဖုတ်နဲ့ လီးကြားက မြည်သံ၊ ကားကူရှင်စပရိန် တွေ ကွေးညွတ်ပြီး ပြန်ကန်တဲ့မြည်သံ ကျမရဲ့ ညှိုးသံတွေဟာ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ထွက်ပေါ်၍နေရသည်။

ခဏအကြာမှာဘဲ မျက်လုံးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ထားတဲ့ ကျမဟာ တအင်းအင်းနဲ့ဖြစ်လာတာက ကျမရဲ့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အသာစမ်းပြီး သူ့ကျောဖြင့်ကြီးကို လှမ်းပြီး ဖက်လိုက်မိပါတယ်။

ကောင်လေးက ကျမကမွေးရင် ကျမရဲ့သားလောက်ဘဲရှိသေးပြီး သမီးနဲ့ဝံဘင် အသက်တူတူလောက်ဘဲရှိတာ လိုးတာကတော့ တော်တော်ဘဲ ကျွမ်းပါတယ်။ လီးတန်ကြီးကို ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲမှာ ဝင်ချီထွက်ချီ လုပ်ရုံမျှပင်

မဟုတ်ဘဲ စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို နေရာလပ်မရှိစွာ
ထိထိမိမိကြီး ဖြစ်အောင်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နဲ့
အင်တိုက်အားတိုက် လိုးပေးနေပါတယ်။

ယောက်ျား(၂)ယောက်ရုန်းပြီး လူနှစ်ယောက်ရဲ့
အလိုးကို ကျကျနန အလိုးခံခဲ့ဖူးတဲ့ ကျမဟာ ဘယ်လီးနဲ့
မတူဘဲ ချောမလီးကြီးနဲ့ တချိန်လုံးထိထိမိမိဖြစ်အောင်
လိုးပေးနိုင်နေတဲ့ မောင်မောင်ကို စွဲလန်းမိနေပါပြီရှင်။

စိတ်ပါလက်ပါဖြင့် လိုက်လျောလာရုံတင်မကဘဲ
ကျမဟာ သူ့ရဲ့ကျောပေါ်ကို သိုင်းဖက်ထားတဲ့ ကျမရဲ့ လက်
လေးတွေနဲ့ သူ့ရဲ့ကျောပြင်ကြီးကို ယုယုယယ ပွတ်ပေးနေရုံမျှ
မကဘဲ ကျမရဲ့ စောက်ပတ်အတွင်းသားနုနုလေးတွေကလဲ
သူ့ရဲ့ မာကြောခက်ထန်ကြီးမားလှတဲ့ ချောမလီးတန်ကြီးကို
ကြင်နာ မှုများစွာဖြင့်ပင် ညှပ်ပေး ဆွဲပေး ဖျစ်ညှစ်ပေး
နေမိပါတယ်။

မြတ်. . ဖွတ်. . ဟင်း ဟင်း

“ကောင်းရဲ့လားဟင် မမ . .”

“အင်း . . ကောင်းတယ် . ဟင်းဟင်း . . ဆောင့်
. . ဆောင့် မင်းဟာကြီးတော့ မမစွဲမိပြီ သိလား . .”

အရသာတွေ အိမ်မိလှတာနဲ့အမျှ ကျမဟာ မိန်းမ
သားပီပီ ခပ်ညှညဖြစ်လာရပါတယ်။

“ချစ်လားဟင် . . မမ”

“ချစ်တယ် . . ချစ်ပါတယ် . . ဆောင်စမ်းပါဆို . .”

ကျမဟာ တကိုယ်လုံး အိမ်ခိုလာရာက အားမလို အားမရနိုင်တဲ့စိတ်တွေ မကြေနှပ်နိုင်တဲ့စိတ်တွေ ပိုပြီးတိုးပွားလာရပါတော့တယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ ကျမရဲ့ အခြေအနေကို သုံးသပ်မိလိုက်တဲ့ မောင်မောင်ဟာ ကျမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက သူ့ရဲ့လီးတန် ကြီးကို တဆုံးနီးပါးလောက်ကို ဆွဲ၍ဆွဲ၍ ထုတ်ကာအားရပါးရ ဆောင်၍လိုးလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ခဏအကြာမှာဘဲ နှစ်ယောက်စလုံးယာ ကာမအထွတ်အထိပ်ကို ရောက်သွားကြ ရပါတော့တယ်။

ကျမတို့ နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ထွေးနေအောင်ဖက်ထားလိုက်ပြီပြီး တအောင်လောက်ကြာ တော့မှ တယောက်ကို တစ်ယောက် လွှတ်ပေးလိုက်ရာက မောင် မောင်ကလဲ သူ့ရဲ့လီးတန်ကြီးကို ကျမရဲ့ စောက်ပတ်ထဲကနေ ဆွဲပြီးထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဘေးနားမှာ ပိုကျနေတဲ့ ကျမရဲ့ အင်းကျီလေးကို ကောက်ပြီး ဝတ်နေတုံးမှာဘဲ မောင်မောင်ဟာ ကျမစောက်ဖုတ်ကို သူ့လီးကြီးနဲ့ ပွတ်ကစားလာသည်။

“တော်တော့ မောင်လေးရယ် . . မောင်က လိပ်မာ

ပါတယ်ကွာ နောက်တစ်ခါ အခွင့်အရေးသာရင် လုပ်ကြသေး
တာပေါ့နော် . . ”

ကျမကချော့ပြောပေမဲ့ မရပါဘူးရှင်။ သူကစကားမ
ပြောတော့ဘဲ ကျမစောက်စေ့လေးကို ပါးစပ်နဲ့ ကုန်းစုပ်တော့
တာပါဘဲ ကျမလဲ အလိုးခံချင်စိတ်တွေ ထိန်းမရအောင်
ကြွလာ တာမို့ ကဲဟယ် နင်ကဘဲလိုးနိုင်မလား ငါကဘဲခံနိုင်
မလား ဆိုပြီး သူ့အကြိုက်ကို မငြင်းဆန်တော့ဘဲ လိုက်လျော
လိုက်တဲ့အခါ မှာတော့ . . ။

မောင်မောင်ဟာ ကျမရဲ့ စောက်စိလေးကို စုပ်ယမ်း
နဲ့ ကျမတကိုယ်လုံး ထလွန်လွန်ဖြစ်လာတာနဲ့ စောက်စေ့လေး
ကို သူ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကြားက လွတ်ပေးလိုက်ပြီး ကုန်းထလိုက်
ပါတယ်။

မောင်မောင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားက လွတ်သွား
တဲ့ ကျမရဲ့ စောက်စေ့လေးဟာ တဆတ်ဆတ်တောင့်
ဖြစ်နေရပါ တော့တယ်။

ကုန်းထလာတဲ့ မောင်မောင်က အရည်တွေနဲ့ ပေပွ
စိုရွံ့နေတဲ့ကျမရဲ့ စောက်ပတ်ကြီးထဲကို သူ့ရဲ့ ချောမလီ
တန်ကြီး ကို ထိုးထဲပြီး လိုးပါတော့တယ်။

“ဖွတ် . . ဖွတ် . . ဖွတ် . . ဖွတ် . . အ . . အ . . ”

တစ်ပြီးထွားခဲ့ရပေမဲ့ မောင်မောင်ရဲ့ လီးတန်ကြီးဟာ

နဂိုက အတိုင်းဟာမှ မပြောင်းလဲဘဲ ပိုပြီးတောင် မာလာတယ်
လို့ ကျမဖြင့်ထင်မိတာကြောင့် ကြေနပ်အားရဖြစ်မိရပါ
သေးတယ်။

မောင်မောင်ဟာ ဒီတစ်ခါတော့ စောစောကလို့ ညှာ
ညှာတာတာမဟုတ်တော့ဘဲ သူ့စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်းဘဲ
အားရပါး ရကြီးကို ဆောင့်ဆောင့်ပြီး လိုးနေပါတော့တယ်။

သူ့လက်နှစ်ဖက်ကလဲ ကျမရဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲပြီး
နို့အုံကြီးတွေကို နယ်ပြီး နို့သီးတွေကို ဆွဲပေးရတာလဲ အမော
ပါတဲ့မျှင်။

မောင်မောင်ရဲ့ ကြီးမားပြီး ပဲနက်လုံးတစ်နေတဲ့ ငွေ့ဥ
ကြီးဟာ အရည်တွေ ရွဲနေတဲ့ ကျမရဲ့ ဖင်ကြားကို လာလာ
ရှိက် တယ်။ ကျမလဲအောက်ကနေ တအားဆောင့်ဆောင့်ပြီး
ကော့ ပစ်လိုက်တယ်။

ပွက်ကနဲ ပွက်ကနဲ သုတ်ရည်တွေ စီးကျလာမှ မောင်
မောင်ဟာ ကျမရဲ့ ဗိုက်ပေါ်မှာ မှောက်ပြီး ခွိန်းနေပါ
တော့တယ်။

အတန်ငယ်မျှ ကြာသွားတဲ့အခါကျမှ . .

“မမရယ် . . ကျနော် . . မမကို မခွဲနိုင်တော့ဘူး

. . သိလား”

“မမလဲ မင်းလိုပါတဲ့ကွယ် . .” လို့ ပြောလိုက်ရင်း

က ကျမဟာ သူ့ရဲ့ ပါးတဖက်ကို အေးရပါရ နမ်းလိုက်မိပါ
တော့တယ်ရှင် . . .

~~~~~

(၃)

တင်အောင်နှင့်နီနီတို့ ညပ်ညပ်သာသာလေးပင်
ကိုယ် လုံးချင်းပူးကပ်လိုက်ကြသည်။

နှုတ်ခမ်းခြင်း အပြန်အလှန် မလွတ်တမ်းမက်မောစွာ
ဖြင့် နမ်းလိုက်ကြသည်။

လက်များကလဲ တယောက် ပေါင်ကြားသို့
တစ်ယောက် လှမ်းလိုက်ကြသည်။

နီနီက ပေါင်လေးကို ဖြဲပေးသည်။

တင်အောင်က နီနီ၏ ယဘီလေးကို ဆွဲချပြီး
ဗိုက်သား ဖွေးဖွေးလေးကို လက်ဖဝါးဖြင့် လျှောတိုက်ဖြတ်
ကျော်၍ သူမ၏ စောက်ပတ်လေးကို နှိုက်လိုက်သည်။

“အင့် . . . အင့် . . . အင်း . . .”

နီနီ မဝီမသိပြီးနေသည်။ တင်အောင်သည် နီနီ၏
တလောက် အင်းတိုလေးကို ဆွဲလှန်မတင်လိုက်ပြီး
ထွက်ပြုလာ သော သူမ၏ နို့အိတ်လေးကို ဆုတ်နယ်ချေမှု
သည်။

နီနီ၏နှုတ်ခမ်းလေးများက တင်အောင်၏ လက်

ဖဝါးအောက်တွင် ထောင်ထလာကြသည်။ အဆိုပါ နီနီ၏ နို့သီး ခေါင်းလေးများကို လျှာဖြင့်ယက်သည်။ ထို့နောက် ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့၍ ကမြွတ်မြွတ်စို့နေသည်။ နီနီကတုတက် လာသည်။

နီနီ၏စောက်ပတ်လေးကို ပွတ်ကိုင်၍နေသော တင် အောင်၏လက်လေးက သူမ၏စောက်မွေးလေးတွေကို ဖွဖွလေး ဆွဲပေးနေသည်။

နီနီ၏လက်ကမူ တင်အောင်၏ ဘောင်းဘီဖိတ်ကို ဖြုတ် မားမားကြီးမတ်တောင်နေသော လီးတန်ကြီးကို ကိုင်ထားသည်။ သူမ၏ လက်လေးဖြင့် လီးတန်ကြီးထိပ်ကို ပွတ်သပ်ပေးနေ သည်။

တင်အောင်က နီနီ၏ ထုတ်လေးကို ပေါင်ရင်းသို့ တိုင် အောင် အသာဆွဲ၍ လှန်တင်ထားရာ ဖြူဝင်းသော နီနီ၏ ပေါင်တံသွယ်သွယ်များက အထင်းသားပေါ်လွင် နေသည်။

သူမ၏ ပေါင်တွင်းသားလေးများကို အသာ အယာ လက်လေးဖြင့် လျှော့တိုက်၍ ပွတ်သပ်နေရင်း ပေါင်ရင်းခွဆုံ ဆီးစပ်အောက်ရှိ စောက်ပတ်မို့မို့လေးဆီသို့ လက်ရောက် သွားပြန်သည်။

နီနီ၏ စောက်ပတ်လေးမှာ မိုးမောက် ဖေါင်းကြွလျက်

ပိုပြီး တင်းမာ၍ ကျဉ်းကြပ်၍နေသည်။ လက်ညှိုးပင် မနဲထိုး
ရသည်။ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းထိပ်ရှိ စောက်စေ့ ချိန်ချိန်
လေးကို လက်ညှိုးလက်မဖြင့် ညှပ်ပြီး ဖိပွတ်ဆွဲလိုက်ပြန်သည်။

နီနီတယောက် ပေါင်လေးကို ပိုမိုကားပေးလာပြီး
ကော့ပျံ့လူးလွန်လာသည်။

စောက်ပတ်ဝတွင် အရည်ရွှဲရွှဲလေးများစို့ စွက်၍
လာရာ တင်အောင်၏ လက်ချောင်းများ ပေကျံ့ကုန်သည်။

တင်အောင်က နီနီ၏ နို့တွေကို စို့ပေးနေရက ပြွတ်
ကနဲဇွာပြီး နှုတ်ခမ်းခြင်း ဖိကပ်ကာ စုပ်နေသည်။ လက်ချောင်း
များက စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းထဲသို့ တစွပ်စွပ်ထိုးနှိုက်၍
ကလီနေသည်။

နီနီက နှုတ်ခမ်းခြင်းစုပ်ပြီးနောက် တင်အောင်နှင့်
ကိုယ်ချင်းခွာကာ တင်အောင်ထိုင်နေရာ ရွှေ့ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့
ဆင်း၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် တင်အောင်၏ လီးကြီးအား မရှက်မ
ကြောက် အားရပါးရကြီး စုပ်ပေးနေတော့သည်။

တင်အောင်က နီနီ၏ ခေါင်းလေးကို စုံကိုင်ဆွဲနိပ်ပြီး
နီနီ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သူ၏လီးတန်ကြီးကို ထိုးထည့်ပေးနေမိ
သည်။

ဧကကြာတော့မှ တင်အောင်က နီနီ၏ ခေါင်းလေး

ကို ဆတ်ကနဲဆွဲမော့၍ ယူလိုက်ပြီး နီနီ၏ ပါးစပ်ထဲမှ ထူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆွဲ၍ ထုတ်ယူလိုက်သည်။

သူမ၏ တံတွေးများနှင့် ခိုခွဲကာ တင်းမာပြောင်လက်နေသော တင်အောင်၏ လီးတန်ကြီးကို နီနီက အောက်တမ်းဝမ်းဖြင့် ဖိုက်၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် တင်အောင်၏ လက်နှင့်ဖက်က သူမ၏ ပုခုံးနှစ်ဖက်ပေါ်ကို ဘဖက်ဘချက် ဆုပ်ကိုင် လာကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲ၍ ထူက မလိုက်ရင်း အပေါ်တွင် ပြန်၍ ဝိုင်းစေလိုက်သည်။

ပြီးတော့ တင်အောင်က နီနီ၏ ရှေ့ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဆင်း၍ ထိုင်လိုက်ရင်း နီနီ၏ ပေါင်လေးကို ဖြိုလိုက်သည်။

နီနီက ကိုကို့ဆံပင်များကို သူမ၏ ဖေါင်းဖေါင်း ကပ်ကပ်လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ထိုးသွင်းကာ ဖွဖွနေသည်။

နီနီသည် အများရှေ့တွင်မူ တင်အောင်ကို အန်ကယ် ဟု ခေါ်သော်လည်း သူမ၏ ရပ်တဲမှုကြိုက်၍ တင်အောင်အား ကိုကိုဟု ခေါ်ခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ကိုကိုသည် နီနီ၏ စောက်စေ့လေးကို သွားဖြင့် မနာအောင် ကိုက်၍ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ညှပ်ပြီး ဆွဲစုပ်ယူလိုက်သည်။ လျှာထိပ်များဖြင့် စောက်စိထိပ်သို့ ဖိထိုးမွှေနှောက်လိုက်ရာ။

“အ . . .”

နီနီမော့ တွန့်တွန့်လူးသွားရရှာသည်။

သူမ၏ ပေါင်ဖြူဖြူလေးနှစ်ဖက်မှာလည်း ပိုမိုဖြူကား
၍သွားသည်။

ကိုကိုလျှာပူပူနွေးနွေးကြီးက စောက်ခေါင်းထဲသို့
တိုးဝင်လာသည်။

နီနီသည် ကိုကိုခေါင်းကြီးကို ယောင်ပြီး ပေါင်ကြား
ထဲသို့ မိသွင်းလိုက်မိသည်။ အားနာသွားသည်။

“ကနီတော့ . . ကိုကိုရယ် . . နေ့ . .”

ကိုကိုက အာမျှပြန်မပြော . . စောက်ခေါင်းလေး
ထဲသို့ သူ၏လျှာကြီးဖြင့် ကလိနေသည်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ် . .”

“နီနီကို တက်လိုးလိုက်ပါတော့ လားကွယ်”

ခဏအကြာ . .

“အ . . အီး . . အ . .”

နီနီ၏စောက်ပတ်ထဲမှ သုတ်ရည်များ ပွက်ကနဲ ပွက်
ကနဲအံကျလာသည်။ ကိုကိုပါးစပ်ထဲပြည့်သွားသည်။

“အို . . အားနာလိုက်တာ ကွယ် . . ကိုကိုရယ်”

xxxxx

ဒီလိုအိပ်မက်မျိုးလေးတွေ စပြီးမက်တတ်လာတာ
ကတော့ မေမေတစ်ယောက် ယောက်ျားယူပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း
မှစတင်ပြီး မကြာခဏမြင်မက်လာရတဲ့ အိပ်မက်လေးတွေ

ဖြစ်ပါသည်။

မေမေကလဲ ကိုတင်အောင်နှင့်တွေ့ရလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို မေသွားတတ်သည်။ အိပ်ခန်းတံခါးပင်ပိတ်ဖော်မရတော့။ ပြီးတော့ သူတို့အိပ်ခန်းက နီနီ၏ အိပ်ခန်းနှင့်ကပ်လျက် ဆိုပြန်တော့ အကဲပိုကာ သံတာတွေ ပိုနေတဲ့ မေမေရဲ့ အသံတွေနဲ့ ရင်ဖိုစရာကောင်းလှတဲ့ အလိုအလျောက်ပြည်သံလေးတွေကြောင့် နီနီတစ်ယောက် ဒီအသံလေးတွေရဲ့ ဆွဲဆောင်ချက်ကို လိုက်ပါသွားရတာ နီနီဟာ သူတို့အိပ်ခန်းဝယ် ရောက်သွားခဲ့ရပါတယ်။ မကြာခဏပါဘဲ . . . တခါတလေ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ပါသည်။

ကြာလာတော့ စောစောကလို အိပ်မက်မျိုးတွေကို နီနီတစ်ယောက် မကြာခဏ မြင်မက်လာတတ်ပြီး တင်အောင်ကို နီနီ၏ရင်ထဲက ကြိတ်၍ ပင် ကိုကိုလို့ခေါ်နေသည်ထိပင် ဖြစ်နေရသည်။

နဖူးတွေ ဒူးတွေမခံစား၊ မကြုံတွေ့ဖူးဝေမဲ့လဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကြောင့် နီနီမှာ အတတ်တွေမျိုးစုံနေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ပြီးတော့လဲ ဘယ်နေ့များမှ ဒီလိုမျိုးကြုံတွေ့ ခံစားလာနိုင်ပါ့မလဲဟူသော ဆန္ဒတွေ ဟနေ့ထက် တနေ့ ပြင်းပြလာရကာ နီနီရဲ့ရင်ထဲမှာ ဝေဒနာတွေဟာ အဆောက်အအုံ

တရအဖြစ် တည်ရှိလာခဲ့ရပြီး ဒီအဆောက်အအုံ ပမာဏဟာ
ကြာလာသည်နှင့်အမျှပို၍ ပို၍ ကြီးမားလာရပြီး ဒီဝေဒနာ
တွေကနီနီကို တနေ့တခြား ပိုပြီး နှိပ်စက်လာရပါတော့သည်။

xxxxxx

(၄)

တင်ထရွန်ထမိပါးပါးလေးကို ရင်လျှားထားသော နီနီ
သည် ရေခဲခန်းတွင်းရှိ ရေပန်းအောက်သို့ ဝင်လိုက်သည်။
ထိုစဉ်မှာပင် ရေခဲခန်းရွှေ့တွင် တစ်တံတံတီးရောက်လာသော
ခြေသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ ကိုကိုဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်း
ရင်း နီနီ၏ လက်လေးထမက်က ရေပန်းကို ဖွင့်လိုက်စဉ်
“မှာပင် . .

“နီနီပြီးရင် . . တို့ချွေမယ်နော် . .”

ပေါ်လာသောအသံက မောင်မောင်၏ အသံ။ ပြီး
ကနဲ နီနီရင်ထဲတွင် ထိတ်သွားရသည်။ ဒါပေမဲ့ တစဏာ
တွင်းမှာပင် . .

“လာလေကွာ အတူတူချွေတာပေါ့ ဘာလို့ စောင့်
နေရမှာလဲ မင်းလဲ သွားစရာရှိနေမှာပေါ့ . .”

ဟုနီနီက ကရားရေလွှတ် ပြောလိုက်မိသည်။ ခုမှ
ပြန်သတိရသည်။ အိမ်တွင် မေမေတို့လင်မယားမရှိ။ စော
စောကပင် အပြင်ထွက်သွားကြသည်။ ဝါကို ထူမ၏ ဆန္ဒစေ

ဖြည့်သာ စောစောက ကိုကိုဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိခဲ့ရတာ
ဖြစ်သည်။

နီနီ၏အသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မောင်မောင်
တစ်ယောက် ဦးချစ်ချစ်လက်တို့ဖြစ်သွားသည်။ မ နီနီ
တွင်းသို့ မောင်မောင်ဝပ်လာ၏။ အသားကပ် ဘောင်းဘီကို
လေးနှင့်ဖြစ်သည်။

မောင်မောင်ကို ကြည့်ပြီး နီနီတချက်ပြီးလိုက်သည်
ခပ်လျှော့လျှော့ရပ်လျှော့ထားသော ထင်္ဂါအောက်တွင် ရေစို
နေသော ကြောင့် ပြည့်ဖြူစွာ လုံးဖိနေသော ရပ်သားများ
ကို မောင်မောင်မြင်လိုက်ရသည်။ ထင်္ဂါလေးကို ရေစို၍ ကပ်
နေသော တပ်သား ဖေါင်းဖေါင်း ကားကားကြီးများ ပြော
တန်းသော ပေါင်တံကြီးများကို မောင်မောင်က ရေခိုးရင်း
ခိုကြည့်နေသည်။ နီနီက မထီဟန်ဆောင်ရင်း ဆပ်ပြာ တိုက်
နေသည်။ တချက်တချက် မောင်မောင်၏ ရေစိုနေသော
ဘောင်းဘီကိုလေးကို နီနီက လှမ်း၍ ကြည့်နေသည်။ ရေစို၍
ကပ်နေသောဘောင်းဘီအောက်မှ ဟင်းရင်း၍ အမြောင်း
လိုက်ထနေသော အသားလုံး ပြည့်ပြည့်ကြီးကို တွေ့မြင်နေရ
သည်။

“အားတော့နာတယ် မောင်မောင်ရယ် နီနီကျောကို
ဆပ်ပြာတိုက်ပေးစမ်းပါ”

နီနီကရပ်လျှာထေးသော ထင်ကို ပြောလျှာလိုက်သည်။ နီနီ၏ပေါ်တွင် လက်နှင့်အသားမိပြီး သူမ၏ကျောပြင်ကိုမောင်မောင်ဖက်သို့ လှည့်ပေးလိုက်သည်။ ကျောပြင်တစ်လျှောက် ညင်သာစွာ လက်ဖြင့်ပွတ်၍ နူးညံ့သော နီနီ၏အတွေကြောင့် မောင်မောင်သည် သူ၏ စိတ်တွေကို ထိန်းနေရသည်မှာ အမောပတ်ဖြစ်သည်။ နီနီက ထင်ကို လျှာထေး၍ တစ်သားကြီးများစာထက်ပိုင်း ခါးတိုက်ထိ မောင်မောင်၏ လက်များက ရောက်နေသည်။

နီနီကတစ်ချက်တွန့်သွားသည်။ ဖြေညည်းစွာ ရွှေ့လာသော မောင်မောင်၏ လက်များ၏ အတွေကို ရပ်ဖို့စွာ ကြံစို့နေမိသည်။ ချောမော ပြည့်ဝနိုးသော ဗိုက်သားနုလေးများပေါ်တွင် မောင်မောင်၏ လက်များက အပေါ်တက်မလိုအောက်တင်းမလို ရွှေ့လျားနေ၏။ တဖြေဖြေ မောင်မောင်က အနွှေခွံပြီး ဘိုက်သားပေါ်တက်လိုက်ရာ နူးညံ့သော နီနီ၏အောက်ပိုင်းကိုသွားထိသည်။ ထိတ်ထိတ်ခဲသောရပ်ဖြင့် နီနီလုံကြီးများကိုအသားပွတ်လိုက်ရာ နီနီ၏လက်များ လျှော့၍သွားသည်။ ရသောအခွံအနေကို လက်မသွတ်ဘဲ မောင်မောင်က နီနီ၏လက်ကိုတဖက်စီ အသားကိုပွတ်လိုက်ရာ နီနီက အလိုက်သင့် မောင်မောင်ပုခုံးပေါ် နောက်ပြန်ခေါင်းမိုလိုက်သည်။ သူမသည် မှေးစင်းသော မျက်လုံးများနှင့် တိုးညည်းစွာ ညည်း

လိုက်သည်။

“ရစ်တွေ တံတယ် . . မောင်မောင်ရယ်”

ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ကို အသာရွတ်လိုက်ရာ ရေစိုနေသော ထတီပါးလေးမှာ နို့တံ့ကြီးများအား မပွဲနိုင်ဘဲ ဆီစပ်အသိလျှောကျသွားသည်။

“နီနီရယ် . . ချစ်တယ်ကွယ် . .”

မောင်မောင်က တိုးတိုးပြောလိုက်ကာ လက်များက မာတောင်နေသော နို့တံ့များလေးများအား မနာအောင် ညစ်လိုက် လှိမ့်လိုက်နှင့် ဝင်းဝါသော ဘိုက်သားလေးမှာ ရေစက်များအောက်တွင် လှချင်တိုင်းလှနေသည်။ မောင်မောင်သည် အချိန်ခွဲမနေတော့ဘဲ လက်တဖက်ဖြင့် ရေစိုနေသော ထတီကို ရွတ်လိုက်ရာ နီနီမှာ မျက်စိစုံမှိတ်ရင်း မောင်မောင် ပွတ်နေသော အတွေးကို ခံစားနေမိတော့သည်။ ထတီလေး တခုလုံး အောက်သို့ပုံကျသွားသည်။

မောင်မောင်၏လက်များက ရှည်သွယ်သော ပေါင်တံတစ်လျှောက် အထက်အောက် ပွတ်သပ်နေသည်။ ကျန်လက်တဖက်က နီနီ၏ နို့တံ့ကို ရုတ်လိုက် ပွတ်လိုက် နို့တံ့မှာ လေးအား လှိမ့်ခြေလိုက်နှင့် ပေါင်တံမှလက်ကလဲ ဆီစပ်သို့ ရောက်လာသည်။ ဆီစပ်အောက်ရှိ အမွှေးများကို အသာဖွနေသည့်အတွက် နီနီတစ်ယောက် မနေတတ်တော့ . . ။

မတ်တပ်ရပ်လျှက် မောင်မောင်ရပ်ခွင်တွင်းသို့ ကော
 နီထားရာသည့်ဖြစ်ရာ မောင်မောင်ပေါင်ကြားမှ လုံးလုံးမာမာ
 ချောင်းကြီးက နီနီ၏ တင်သားများအားလော၍ ဖိနေသည်။
 မေါင်းနေသော နီနီ၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခင်းသားများအား
 လက်များဖြင့် အားဝါးတာရ ဆုတ်နယ်နေသည်။ သူ့လက်ဝါး
 ထဲတွင် စောက်ပတ်အိတ်လေးမှာ အဖျစ်အညှစ်ခံနေရ
 တော့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးအား
 လက်ညှိုးနှင့်လော၍ ပွတ်နေသည့်အချိန်လေးများမှာ တစ်ဖုံ
 ခိပ်ထွက်နေကြသည်။

“မောင်မောင် . . . နီနီမနေတတ်တော့ဘူး”

နီနီက မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထား ပြင်ရပ်ရင်း
 ပြောလိုက်သည်။ ဝေဘက်ပြောင်သော မောင်မောင်၏ မျက်
 လုံးများကို နီနီကြာကြာမကြည့်နိုင်ဘဲ မောင်မောင်၏ ပုခုံး
 ကို သိုင်း၍ဖက်လိုက်သည်။ မောင်မောင်ကလဲ နီနီ၏ ကော
 ပြစ်ကို သိုင်းဖက်ကာ နှစ်ဦးသား တင်းကြပ်စွာဖက်ယင်း နှုတ်
 ခမ်းခြင်းတင်းကြပ်စွာ စုတ်ယူမိကြသည်။

ခွေးတွေသော နီနီ၏ နို့နှစ်လုံးက မောင်မောင် ရပ်
 ဘက်ကုယ်ကြီးသို့ အားဖြင့် ဖိကပ်ထားသည်။ လျှာများခြင်း
 ပွတ်သပ်နေသော အတွေ့ကြောင့် နီနီ၏ မျက်လုံးလေးတွေ

မှာ စမ်း၍ ကျနေသည်။

ထို့နောက် နီနီ၏ လက်များက မောင်မောင်၏ တောင်
တင်းသော ခါးခံသို့ ရွေ့ဆင်းလာသည်။ ထို့နောက် အသား
ကပ် နိုင်လွန်ဘောင်းဘီလေးအား ခါးခံမှ အောက်သို့ ဖြေ
လေးစွာ ဆွဲချလိုက်သည်။

ပေါင်လယ်သို့ ဘောင်းဘီလေးချောက်သွားသည်။ အ
တေးအဆီးမလွတ်၍ သွားသော သူ၏ လီးကြီးမှာ သန်မာစွာ
ဖြင့် စောက်ပတ်ဆီသို့ လာ၍ ထောက်နေသည်။ နီနီ၏ လက်
များက သူ၏ အမွှေးများကို ပွတ်သပ်နေရင်းက မာတောင်
နေသော လီးကြီးကို ဖြူးကနဲလာ၍ ဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။

လက်ကောက်ဝတ်နီးပါးခန့်ရှိသော လီးကြီးကို နီနီက
တထိတ်တလန့်လေးဆုတ်ရင်း အပေါ် အရေခွံကို နောက်သို့
ဆွဲ၍ ဖွင့်လိုက်သည်။ စုပ်နမ်းနေသော နှုတ်ခမ်းကို ထုတ်ပြီး
နီနီက မောင်မောင်၏ လီးတန်ကြီးကို ကြည့်မိသည်။ ထိပ်ပြ
သွား၍ ပေါ်လာသော ဖိပ်ကြီးမှာ နီနီ၏ အပေါက်၌ အရေ
ကြည်လေးစို့နေသည်။

သူမမြင်ဖူးသော ကိုကို့လီးကြီးထက် နှစ်ဆနီးပါး
လောက်ကြီးသည်။ ကံကောင်းသည်ဟုပင် ပြောရမလားဟု
တုံတုံယင်ယင်ဖြစ်နေသည့်ကြားမှ နီနီတွေးလိုက်မိသည်။

မောင်မောင်သည် နီနီ၏ အမွှေးလေးများ ပိုးနေ

တော စောက်ပတ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် နှုတ်ခမ်းထားများ
အား ခြလိုက်သည်။ အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်ပြသွားပြီး
အကွဲထိပ်တွင် စောက်စေ့လေး ပြု၍ ထွက်လာသည်။ မောင်
မောင်ကပြပေးထားခိုက် နီနီက မောင်မောင်၏ လီးကြီးအား
ဆုတ်ပြီး ဒစ်ဖျားဖြင့် အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် ထက်
အောက်ပွတ်တိုက်၍ ပေးရင်း နီနီသည် ခံချင်စိတ်တွေ မုန်ယို
၍လာတော့သည်။

“ကောင်းရဲ့လား မောင်မောင်ရယ်..”

ကောင်းတယ် နီနီရယ်။ နီနီအကွဲကြောင်းထဲ ကိုယ့်
လီးနဲ့ ပွတ်ရတာ အားမရဘူး နီနီရယ်..”

“အပေါက်ထဲ ထည့်ချင်လှပြီလား”

နီနီက တုံ့ယင်သောအသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“လိုးချင်လှပြီ နီနီရယ်..”

မောင်မောင်က ပြောရင်း နီနီ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို
ပွေ့ပြီး ရေခိုးခန်း သမံသလင်း၌ ပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီး
အိပ်စက်သော နီနီ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ မှောက်ချ လိုက်
လေသည်။

မောင်မောင်၏ ကျောပြင်အား သိုင်းဖက်ရင်း နီနီ
မျက်စိစုံမှိတ်ထားသည်။ မောင်မောင်က နို့ဖုတ်ကြီးများအား
ဆုတ်နယ်ရင်း နို့သီးဖျားကလေးအား စုပ်ယူနေသည်။ နီနီက

ပေါင်နှစ်လုံးကို မသိမသာကားပြီး မောင်မောင်ခါးပေါ်သို့
 လိမ်တင်လိုက်သည်။ မောင်မောင်က အဆင်သင့်ကားသွား
 သော စောက်ပတ်ကို မှန်းပြီး လီးနှင့် တောက်ထားလိုက်သည်။

“မောင်မောင်ကလဲကွယ် . . သူ့ သိပ်ညှင်းတာတဲ့”
 ခရာသလို မြူဆွယ်ရင်း နီနီက တုတ်လှသော မောင်
 မောင်၏ လီးကြီးအား လက်တဖက်ဖြင့် ဆုတ်ပြီး စောက်ပတ်
 အဝသို့ တေ့လိုက်ရာ မောင်မောင်က အသာမိ၍ သွင်းလိုက်
 သော်လည်း ခပ်ကြပ်ကြပ်ဖြစ်ကာ မဝင်နိုင်ဖြစ်နေသည်။ နီနီ
 မှာ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို နယ်ကုန်ပြီးပေးလိုက်ရသည်။

ထိုအခါမှ လီးခပ်ကြီးမြုပ်သွားပြီး နွေးထွေးထင်းကြပ်
 သော လီးမြုပ်နေသည်ကို သာယာစွာဖြင့် နီနီခံစားနေမိ
 သည်။ တစ်ချက်ဆောင့်လိုက် နဲ့နဲ့မြုပ်ဝင်သွားလိုက်နှင့် တစ်
 တစ်ရစ်ရစ်ဝင်နေသော လီးအား စောက်ပတ်ဖြင့် ညှစ်ရင်း
 နီနီကော့တက်လာသည်။ လက်တဖက်ဖြင့် စမ်းကြည့်ရာ
 တဝက်ခန့်ကျန်နေသောလီးကို သွား၍စမ်းမိသည်။

“အဆုံးထိသွင်းပါ မောင်မောင်ရယ်”

နာလွန်းပေမဲ့လဲ အဆမတန် ထကြွ၍လာရသော
 ရမက်လေမွှားကြောင့် အားမရ။ မကြေနှိပ်နိုင်ဖြစ်နေသော
 နီနီက အရွက်ကုန်စွာဖြင့် ပြောလိုက်မိသည်။

ပေါင်တံသွယ်သွယ် ပြည့်ပြည့်ကို မောင်မောင်

ကျောပေါ်သို့ လှမ်းချိတ်လိုက်သည်။ လက်တဖက်က လုံးတစ်
နေသော ဓမ္မဥဒ္ဓါတေအား ဆုတ်နုတ်နေသည်။ ဥက္ခိန္ဒကို
မိမိဖင်ကြားဖြင့် ပွတ်ပေးနေမိသည်။

“ဗျစ် . . အမလေး . .” နီနီ၏ မျက်လုံးလေးများ
မှိတ်၍ ကျသွားသည်။

“ဗျစ် . . ဗျစ် . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ်အင်း”

“တဆိုးဝင်သွားပြီ နီနီ . .”

မောင်မောင်လည်ပင်းအား ဖက်ရင်း မျက်ရည်တွေ
ကြားမှ နီနီပြုံးလိုက်သည်။ တဆိုးဝင်သွားပြီဖြစ်သော လီးတန်
ကြီးက ခဏငြိမ်၍ နေစဉ် သူမ၏ စောက်ပတ်အောက်နှုတ်
ခမ်းစုပ်လေးက စပ်၍ တက်လာသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မောင်မောင်သည် သူမ၏ စောက်
ခေါင်းတွင်းမှ လီးတန်ကြီးကို ညင်သာစွာ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။
တချက်ခြား မှန်မှန်ဆောင့်တိုင်းနီနီက ခါးလေးကို ကော့ပေး
နေသည်။

“ကောင်းလိုက်တာ နီနီရယ် . . နီနီကို ကြည့်
ကြည့်ပြီး ကိုယ့်လီးကြီးက လိုးချင်လို့ တောင်နေတာ ကြာလှ
ပြီ သိလား . .”

“သိဘူး . . သွား . . လူဆိုး . .”

နီနီကပြုံးယင်း ကျောပြင်ကို သိုင်း၍ ဖက်လိုက်

သည်။ မောင်မောင်သည် နီနီ၏ခါးအား ဆွဲရင်း ဆောင့်ချက်
ပြင်းပြင်းဖြင့် ဆောင့်နေသည်။ လီးကြီးမှာ တုတ်ပြီးရည်သော
ကြောင့် ဆောင့်တိုင်း ဆောင့်တိုင်း သားဖိပ်ဝကိုသွားပြီး
ဆောက်ရာ နီနီမှာ မည်သူမျှ ဤမျှလောက် ကောင်းကောင်း
မခံဘူးဟုတွေးရင် အားရပါးရ ကော့ပေးလေသည်။ ဆောင့်
ချက်များသွက်လာသည်နှင့်အမျှ နီနီမှာ တဆတ်ဆတ်တုံလာ
ကာ ကာမအထွတ်အထိပ်သို့ တဖြေးဖြေးနီးကပ်လာလေ
တော့သည်။

“ဆောင့်ပါ . . . မောင်မောင်ရယ် . . . လီးကြီးက
သိပ်ကောင်းတာဘဲ . . .”

ညည်းယင်းဖြင့် အားကုန်ဆောင့်သည့် ခါဇာကို
ကော့ပေးရင်း မောင်မောင်ရယ် . . . မောင်မောင်ရယ် ဟု
တတွတ်တွတ် ညည်းရင်းက အားရပါးရ နို့ကိုဖို့လိုက်ချိန် နီနီမှာ
စိတ်ကို တင်းမထားနိုင်ဘဲ အစုစုလေး တစ်ခုလုံး ကျပ်သလို
ဖြစ်ကာ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးပြီးသွားတော့သည်။ တဆတ်ဆတ်
တုံကာ ဝိမိကိုဖက်ရင်း ငြိမ်ကျသွားသော နီနီကိုကြည့်ပြီး
ပြီးသွားကြောင်းမောင်မောင်သိလိုက်သည်။

နီနီပြီးသွားသော်လည်း မောင်မောင်က ဆောင့်ချက်
ကို မရပ်ဘဲ မှန်မှန်ဆောင့်နေရာ နီနီမှာ ဆောက်ပတ်အတွင်း
၌ သစ်ဆန်းသော အရသာတစ်ခုကို အပီအရခံစားရင်း

ဆက်၍ မိန်းမလို့လဲသည်။

“တို့နှစ်ယောက် ထိုင်လိုးရအောင်ကွာ . . .”

စောက်ပတ်တွင်းမှ လီးမရွတ်သေးဘဲ ထိုင်ရက်အနေအထားဖြင့် နီနီက မိမိစောက်ပတ်ကို ငုံ့ကြည့်နေမိသည်။ မောင်မောင်၏ လီးတန်ရှည်ရှည် တုတ်တုတ်ကြီးမှာ ကြပ်ကြပ်ကြီးဝင်နေပုံကို တွေ့ရသည်။ လီးအထက်မှ အမွှေးများကြားသို့ လက်ထဲချွန်လေးများဖြင့် ထိုးဆွယင်း မောင်မောင်အား ပတ်လက် အလှန်ခိုင်းရာ လီးမှာစောက်ပတ်ထဲမှ မကျွတ်ဘဲ နီနီသည် အပေါ်မှ ခွဲလိုက်ရက်သားဖြစ်သွားသည်။

မိမိမှာတစ်ခါပြီးသွားသော်လည်း မောင်မောင်မှာ မပြီးသေးဘဲ လီးကြီးက စောက်ခေါင်းတွင်းတွင် တဆတ်ဆတ်ထောင်နေသည်။ နို့နှစ်လုံးကို ဖြေးလေးစွာဖြင့်ပင် ပွတ်ထုတ်လိုက် နို့သီးလေးများဆွဲလိုက်ဖြင့် မောင်မောင်က အောက်မှ ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ဝမ်းယူနေသည်။ မိမိ၏ စောက်ပတ်ဝအတွင်းသို့လီးကြီး တရစ်ချင်းဝင်နေပုံကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက်မြင်နေရ၍ နီနီမှာ အရသာတစ်မျိုးခံစားနေရလေသည်။

“ကိုယ်တော့ နီနီကို ခွဲမိပြီကွယ် . . .”

အားပါးတရ နို့ပုံကို နယ်ရင်း မောင်မောင်က ခွဲလိုက်သည်။ မျက်စောင်းတချက်ထိုးယင်း နီနီက လီးတစ်ဆုံး

ဝင်အောင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ကျင့်သားရသွား၍ မနာတော့
စောက်ရည်များကလဲရွဲနေသည်။ တဆတ်ဆတ်ထောင်နေ
သော လီးက သားအိမ်ကိုလာထောက်ရာ မျက်တက်တက်
နှင့် တမျိုးကောင်းနေသည်။

ထို့ကြောင့် အပေါ်အောက် မဆောင့်တော့ဘဲ
ရှေ့နောက် ဇကောဝိုင်းသလို ခါးကိုနွဲ့၍ လုပ်ပေးနေရာ
စောက်ခေါင်းထဲတွင် ပြည့်သိပ်နေသော လီးကြောင့် နီနီ
တစ်ခါ ပြီးချင်သလို ဖြစ်နေသည်။ မောင်မောင် အလိုက်သင့်
ခါးလေးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရှေ့နောက်တွန်းပေးရာ နီနီ
မှာခံပြီးရင်း ခံလို့ကောင်းရင်းနှင့် စိတ်ထဲတွင် ဆန္ဒရမက်တွေ
တက်ကြွလာပြီး မိမိနို့အုံနှင့် နို့သီးလေးကို ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ်
ပုတ်ခွေးပေးယင်း ဖိစိခံနေမိသည်။

“နီနီ ကိုယ်ပြီးချင်သလိုဘဲကွာ . . .”

“ဇကောနီနီ မောင်မောင်ရယ် . . .”

နီနီက တဖြေးဖြေးချင်း သူ၏ ဖင်ကြီးကိုကြွရင်း
လီးကိုချွတ်လိုက်သည်။ စောက်ခေါင်းတွင်းမှ ရှည်လျားလှ
သည့်လီးကျွတ်ထွက်နေပုံကို နီနီမြင်နေရသည်။

ပြီးမှပင်လက်အိပ်နေသော မောင်မောင်၏
ဘေးတွင် ပြောင်းပြန်လှဲချလိုက်သည်။ မောင်မောင်၏
ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးကိုလက်ဖြင့် ညှစ်ယင်း ပေါ်လာ

သည့် ဒစ်နီနီရဲရဲကြီးအား ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် အနားတွင်ရှိသော သူမ၏ ရေစိုထသံ
လေးကိုလှမ်း၍ဆွဲကာ မောင်မောင်၏ ရင်ဘတ်ပေါ်ခွ၍
ထိုင်လိုက်ပြီး လီးကြီးကို ပြောင်စင်စေတော့ သုတ်လိုက်သည်။
လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မောင်မောင်၏ လီးကြီးကို ဆုတ်ကာ
တဖြေးဖြေး မောင်မောင်မျက်နှာဖက်သို့ သူမ၏ ဖင်ကြီးကို
လျှော့ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် တဆတ်ဆတ်တောင်နေသော လီးကို
အရေခွံဖြဲချလိုက်သည်။ ဒစ်နီနီရဲရဲပေါ်လာသည်နှင့် နီနီက
သူမ၏ ခေါင်းကို အသာဉ့်ရင်း မိမိ၏ နှုတ်ခမ်းပါးလေးဖြင့်
လီးတန်ကြီးကို ဖိညှစ်လိုက်သည်။

နီနီသည် သူမ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိမ်မက်ကို မောင်
မောင်နှင့် အကောင်အထည်ဖော်ချေပြီဖြစ်သည်။

မောင်မောင်ခါးတစ်ခုကံတွန့်သွားပြီး . . ထို့နောက်
နီနီက ဒစ်ဖျားမြှုပ်၍ ပါးစပ်တွင်းသို့ထည့်လိုက်သည်။

ငှက်ပြောသီးစာကြီးစားလောက်ရှိရာ နီနီ၏ပါးစပ်
အတွင်း၌ လီးဒစ်ကြီးပြည့်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းပါးလေးဖြင့်
စုပ်ယူပြီး အာခေါင်အထိင်းဝင်နိုင်သလောက် ဝင်စေတော့
စုပ်ယူနေမိသည်။

မိမိလျှာတစ်ခုလုံး လီးဒစ်အား လှည့်ပတ်ရစ်ကစား

လိုက်ရာ တချိန်တည်းမှာပင် မောင်မောင်၏ ပါးစပ်ကစ၍
ကိုယ့်မ၏ စောက်ပတ်ဆီမှ ကွင်းကနဲခံစားလိုက်ရသည်။
စောက်ခေါင်းတစ်လျှောက် ပွတ်လိုက် အားခေါင် တစ်
လျှောက်တိုးသွင်းလိုက် လုပ်နေသော မောင်မောင်လျှာ
စောင်းဒါဏ်ကို နီနီရင်တံ့စွာ ခံစားရင်း အားရပါးရပင် သူ၏
လိင်္ဂကို စုပ်ယူနေမိသည်။

ပါးစပ်တွင်း၌ တဆတ်ဆတ်ပြည့်လှသော လိပ် ထိပ်
နုနုလေးကို လျှာဖျားဖြင့်ရစ်ပတ်ပြီး ငွင်းတိုက်သလို နှုတ်ခမ်း
ဖြင့် ခပ်ကြပ်ကြပ်လေး ဖိချလိုက်ရာ မောင်မောင်မှာ ခါး
ကော့လာပြီး သူ့လျှာဖျားလေးက သူမ၏ စောက်စေ့ ပြူးပြူး
လေးအား လျှာဖြင့် ယက်လျှက် ထိုးလိုက် လုပ်နေသည်။

နီနီမှာ လျှာဖျားနှင့် ကလိနေသောကြောင့် စောက်
စေ့လေးမှာ ကြာရှည်ဒါဏ်ခံနိုင်တဲ့ ကာမဆန္ဒများ တချိန်
ရိပ်တက်လာကာ စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ မောင်မောင်၏ လျှာ
ဝင်လာသည်နှင့် မှက်စိစုံမှိတ်ကာ တချိန်ပြီးယင်း မောင်မောင်
၏ ခပ်လျှာကြီးအား အားရပါးရ လျှာဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီး စုပ်မိရာ
ပါးစပ်တွင်း၌ တဖြေဖြေ ပြည့်လှသလိုထင်ရပြီး သူမက
ခေါင်သို့ ပူနွေးပြီး ငန်ကိုကိုအရည်များ ရောက်လာသည်
ကို သိသည်နှင့် လက်ဝါးလေးနှင့် ညှစ်ယင်း စုပ်၍ စုပ်၍
လေးရာ နွေးတေးတေး သုတ်ရည်ဖြူများပါးစပ်တွင်းမှ လျှာဖြင့်

ထွက်လာလေသည်။

ထို့နောက်နှစ်ဦးစလုံး ပြင်တူပြီးသွား၍ စကားမဆို
နိုင်ဘဲ အမောဖြေယင်း ဘေးစောင်းပြောင်းပြန် ဒီဗီခနဲမိ
ကြသည်။ အတန်ငယ် အမောဖြေပြီးမှ နီနီက မတ်တပ်ရပ်
ယင်း ..

“ကဲ .. မောင်မောင်ကို ရေခဲသေဖေးမယ်နော်”

နှစ်ဦးသား မတ်တပ်ရပ်ရင်း တဦးကိုတစ်ဦး တပ်မက်
စွာအေးကြည့်နေမိသည်။

အသတ်မပါ ကိုယ်လုံးတည်းဖြင့် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်စိုက်ကြည့်ရင်း တင်းပြည့်ကွပ်ပြည့် ခံစားလိုက်
ရသော ကာမအရသာကို ပြင်တူ ကြည်နူးယင်း တစ်ယောက်
ကို တစ်ယောက် ဖက်၍ထားလိုက်ကြပါလေတော့သည်။

xxxx

(၅)

အပြင်မှလျှောက်၍လာသော ခြေသံက အခန်းတံခါး
ရှေ့သို့အရောက်မှာပင် နီနီသည် သူမ၏ ဒီဗီခန်းတံခါးကို
ဖွင့်၍ ဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ကာ အပြင်သို့လှမ်း၍ထွက်လာ
သည်။ ထတီရပ်လျှားဝေးဖြင့် နီနီကို တင်စေဆင်က ရပ်၍
ခြေရာ ခေါင်းဖျားကြည့်လိုက်မိသည်။ နီနီက သူ့ကို ကြည့်ရင်း

ပြန်လိုက်သည်။

“အန်ကယ် သီး ပို့နေ့က သွားတဲ့ သူငယ်ချင်း
အိမ်ကို လိုက်မလို့ ခဏစောင့်ပါအံ့နော် . . အင်းကိုဝတ်
လိုက်ချင်လို့ . . ”

ပြောပြီးသည်နှင့် နီနီက တံခါးကို ပြန်၍ မိတ်
တော့တဲ့ တံခါးကို ကျောပေးကာ အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်
လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် သူမ၏
ကိုယ်ပေါ်မှ ရင်လျှားထားသော ထတီလေးကို ကွင်းလုံးချွတ်
၍ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို မှန်ထဲတွင် လှမ်း
၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဘယ်ကတယ်လို့ရောက်လာမှန်း မသိ
သော တစ်အောင်က သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို နောက်မှ
နေ၍ သိုင်းဖက်ကာ သူ၏လက်တဖက်က နီနီ၏ နို့အုံကြီး
တွေကို ဆုတ်နယ်သည်။ ကျန်လက်တဖက်က နီနီ၏ ဖင်
သားအယ်အယ်ကြီးတွေကို ဆုတ်နယ်ပေးနေရင်း သူမကိုတ
ဖြေဖြေကုတင်ဆီသို့ခွဲ၍ခေါ်နေရာ နီနီကလဲ အလိုက်သန်
လေးပါ၍သွားသည်။

ကုတင်နားရောက်တော့မှ တစ်အောင်က တချို့ရာ
တရဲ့ရဲ့အသက်ရှူသံများနှင့်အတူ နီနီ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို
မျက်နှာချင်းဆိုင်ခွဲဖက်လိုက်ပြီး သူမ၏ ပါးပြင်လေးများကို

နမ့်လိုက်ရာက နီနီ၏ နှုတ်ခေါ်ပါးလေးကိုပါ စုပ်၍နမ့်သည်
ဗြဲတော့ သူ့လက်တဖက်က နီနီ၏ စောက်ပုတ်ဖုံးလေးကို
စုပ်၍ ကိုင်ကာ မျက်ညှစ်ဆုတ်နယ်နေသည်။

နီနီက သူမ၏ပေါက်ကို ကားအေးဖေ၌ လိကြီးက
သူမ၏ စောက်ပုတ်ထဲသို့ တသစ်ခြင်းတို့၍ တံလာချေပြီး
နီနီကလဲ သူမ၏ ခါးလေးကို ကော့၍ တင်သားကြီးတွေကို
ယှံတင်ဖေးရာ ကော့အတွင်းမှာပင် တင်အောင်၏ လီတန်
ကြီး တစ်ခုပင်၍သွားချေပြီ။

“ကိုကို . . .”

ကော့၍ ကော့၍ဖေးတာခံနေရင်းက နီနီသည် ဆံ
ရဲရဲပင်ခေါ်လိုက်သည်။ “အစ် . . .”

“မေမေကိုလုပ်ရတာနဲ့ပဲ ဘယ်သူကောင်းလဲဟစ်”

“နီနီကိုပဲဟေ့ဟေ့ ပိုကောင်းတာပေါ့နီနီရယ် . . .”

“ဟွန်း သူပိုပြီ . . . ဒါဆို တအားဆောင့်ပြီးလို့ပါ
တော့ ကိုကိုရယ် . . . နော် . . . နော် . . .”

ဟုပြောလိုက်ရင်း နီနီသည် သူမ၏ မျက်လုံးလေး
များကို ခုံမှိတ်ကာ စောက်ပုတ်ကြီးကို ကော့၍ တင်ဖေးလိုက်
ပါတော့သတည်း . . . ။

~~~~~

ပြီးပြီ